

1907-05-26

þý š ÅÀÁ Á ¹ ± ⁰ ï Â ; í » ± ³/₄ - ± Á . 6 0

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/9094>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

διδικτονέλων ἐπισπάται ἀμα τῇ εἰσχώ-
γῃ τῶν τὴν δυσφένειαν τοῦ προσωπικοῦ
ὅλου τοῦ σχολείου ὑπερ ἀποδίνει α-
ληθῆς καὶ πιστής ἐν αὐτῷ.

πετεί τας πράσοδος το κομματι-
τικὸν μάθημα ἀπαγολεῖ περισσότερον
τὸν διδάσκολον ἢ τὸ τοῦ προγράμματος;
καὶ επονεύεται λαβᾶι μὲν ἀλλ' εὐνοή-
ται ἀποτελεῖ καὶ πουτζί κατὰ τῶν ὄντι-
οταῖν τοισυτῶν ἐπτοισευτρών, οὐ γά-
ρ μόνον γράμματα δέν μαθήνοντιν σ-
νει, ἀλλὰ καὶ ὁ χρηστήρ αυτῶν δικ-
σημένται τερχτωδῶς. ὅπου δὲ ἔμφυτο
ἀντίδρασις δὲν διεργάλευεν κύριον.

καὶ μίσος οὐδὲ ἀπλοῦν γχαιρετισμὸν ποιοῦ
μενοὶ πρὸς αὐτοὺς "Ο τε γχάρος καὶ
γχώς θὲται πελειπεν, ήτας ἐπὶ ηδυνάμεθα
γι τὸ ξεθέωμεν τὴν οὔλην Οὐλίμεραν κατά-
στασιν τοιεύτων ἐκπλιθευτήριων, υψὶ γ
ει μόνον γράμματα δὲ μαζίθνουσιν ο
νεοί, ἀλλὰ καὶ ὁ γχρακτὴρ αὐτῶν διε-
στρεψαται ερετικῶδῶς, οὕτως ἡ ἔμφυτο
ἀντίδροσης δὲν διεσύλλεγε αὐτὸν.

Η νέα αυτή φάσις επέβαλεν εἰς τὸν
οἰκεῖστον θύμικὸν διδάσκαλον καὶ ἐργά-
την κ. Ἀνδρέαν Θεοπετοκλέους νὰ ἔκ-
τελεῖσῃ κατηγοριακούς παξείδιους μέχρι:
Λευκωσίας, καὶ τούτῳ ἐγένετο ὁφορη-
ὴ μητρόκατιν νὰ ἀκοληθῇ ὁ παγκύπριος
οἰκεῖστος καὶ η τιμὴ ὧν ἀπολαυεῖ ὁ πα-
τριωτικῶν: ἀντί.

ούσιού του ἀσθενής· καὶ ἐν πολλοῖς ἀ-
ρικτοῖς ἐγένετο ἡ κατηγορία, ὥστε ἣ
ρωστος, ἀλειφόρτε πειτεινὴν προ-
νῆν μητράριν καὶ τοῦ καὶ ὁ οὐ. Πρό-
τος ἐπειπευδε τῇ ἐκόκκων κατιέδων
τίποτε οοῖς, ρύν δὲν υπάρχειν ἐν τῇ
ἀνέβολῃ· τὸν σταθμούσιον εἰς τὴν 2/3
καὶ κατὰ τὴν ἐπανάληψιν αυτοῖς
αντεῖ, οἷς μὲν κατὰ τοῦ καὶ Αὐτὸν Θε-

Προσεις; ιδίων, μετά του ο Κύθος, και
να γυντήκει ωστε τη συντονία της προσωπότητας, του
· Κατάστασης προπτίστο, ώπερ του
πνευματικού της Αγιασμού
επιτρέψει της προσευνάτησης
υγιατρώς του Αγιασμού, και ού-
νος έμπληξης θητειας εις την «Μεγάλην
Ιεράδα», ο κ. Αριστοδ. Πλατανίκης

φρονούντων μαθητῶν, οὓς δὲν δύναται νῦν πειρήσαι από τῆς ἐχθρότητος τοῦ προσωπικοῦ οὐτέ τὸ ἀισμόν τον ἥθος; οὗτος ἡ συντονωτάτη ἐπιμέλεια. III κομματικὴ μέρητες παρακολουθεῖ τούτον· καὶ ἐκόστη τῷ σχολείῳ, δύοτι καὶ τὰ σορθέατα τοῦ ὄφελος, νὰ παραχγέλλῃ εἰς βίττην τοῦ κόμματος, καὶ ἀπορεύῃ ἐπικελώς πάντα τόπου ὅπου συγχάζουσιν ἀντίθετοι τῆς μερίδας τῆς αιτίεως· διπάνυταις τῶν μαθητῶν τούς διδάσκαλους, ἐγὼ ἀλεύθερως δύναται νὰ φοιτᾷ εἰς ἄλλους τόπους οὓς ἔτεγγίζει· ἡ κομματικὴ εὔνοια καὶ εὐμάνεια. Τῆς κομματικῆς διαχρίσεως δὲν εἶναι θέτων καὶ τύποις οἱ λ. ναοι, δύοτε ἀλοιφαγούς εἰς τὸν μαθητὴν ἔκεινον δύοτε. Οὐ προσφέρετο εἰς προσευχὴν εἰς χρόνον, οὐτινος ἡ Επιτροπὴ καὶ η ἐνορία, ἡ ιηκουσιν εἰς τὴν αντίθετον τῶν διδάσκαλων καὶ τῶν ὑπηρετῶν μερίδα.

τον Α. Α. Σεραπιόκηρος, οντων δευτεραν μετά τῶν συγκατηγορουμένων καὶ πολλαὶ ἐμφριτοῖς οἰκογενεῖσι τῆς Λεμνησσοῦ τημῆς ἔνεκεν, ἐπιβάντα τούς κατὰ συγκρίσιν ἀποπλέοντο; ἐκ Λευκησσοῦ αγγειλικοῦ ἀπομοπλίου «Bear» δι' Ἀμμόχωστον, ἐνώ ἄλλοι Λεμνησίοι, ὡς πολλοὶ οἰκογενεῖσκαν, ἀνεγνωρησαν εἰς Λευκωσίαν ἐπιβαλνούντες ἀμεξών, .

Απὸ τῆς π. Δευτέρες νίαι ἀλλ' οὐχ ἀγγωστοῖ φυσιογνωμίαι ἔνεσταιθενταν εἰς τὰ διαφορά κέντρα τῆς πόλεως ἡμῶν, τῇ αὐτῷ δὲ ἡμέρᾳ περὶ τὴν 5 1) 2 μ.μ. κατέπλευσεν εἰς Ἀμμόχωστον τὸ ἀγγειλικὸν ἀπομοπλίου σημαιοστόλιστον, ὅπερ ὑπεδέξαντο εἰς τὴν προκυμαῖν μετὰ παρατεταμένων ἀνευφημιών οἱ φιλοπάτριδες κατακοι Βερωσίων, οὐδὲ τῶν ἐν Ἀμμόχωστῳ Μωχαιμένων εἰσῆρουμένων.

καὶ τοῦτο πάντα τὸν Κ. Αἰνοῦ. Οὐκόταν δὲ καὶ οὐκέτι τοῦτο τὸν Κ. Λ. Δρυνόν
πατέρα τοῦ Ιησοῦ τὸν θεόν, οὐδὲ τὸν θεόν
τοῦ κατατετύχασθαι τοῦτον τὸν Κλήματον; Πότε τούτο
βορεάλιον οὐπερβούτος οὐδὲ μάκρων εὑ-
ρών; ὁ δὲ Εὐγένιος Ζήνων,
Ιερὶ τὴν δὲ μ. μ. εὐηγένειαν οὐδὲν κακόν
οὐδὲ τοῦ Ιησοῦ τοῦ Χριστοῦ εἶναι θέλων τὸν
δρυνόν Θεομορφόν τούτον τούτον ποιῆσαι
ορθούμενον κατὰ τὸν θεόν, οὐδὲ μίαν θεό-
ντες τῆς δημοσίας τοξιών τον τ. N.
Δικτύον επιβάτων εύτελον ποιεῖσθαι
πεσολικεῖσιν συνεργά τῷ οὐρανῷ
τοιχῷ νότιῳ, ώστε τὰ οὐρανικά εἶσαι
ταῖς τῇ επιστήτη, επειδή τοιχόν εἰς τοῦ
τοξοθεράπευτον;

ΟΡΙΑΜΒΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ

Ἐν τοῖς οὐτών κατατρυχούμενοῖς ὑπό τῷ φρεσισμοῦ ἐκπαιδευτηρίοις τὸ δι-
δοκειλίου προσωπικὸν ὅσει καὶ ὡς εἰλε-
τρώλως νὰ μποκωτή καὶ δουλευὴ εἰ-
τὸ κόμικα, ὅλως οὐδὲμικά εἴγε θεού
ἐν αὐτοῖς. Ουχὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἔξι,
ἡ διδακτικὴ ἴκνυτος καὶ ἡ φιλοποίια
ἢ ἡ κρηματικὴ τυφλή, εὐπειθεῖσα ἡ
τοῦ τὰ κυρώτατα προσόντα. Εἶδομεν
διὰ ταῦτα μεγάλης καὶ ἀνεγνωρι-
ζούντης ἐπιστημονικῆς ἀξίας ἄνδρας;
ἀπορριφθέοις καὶ προτιμηθωσιν ἀν-
θρωπίας, ἔτινα μόνον εἴγον προσὸν
τοῦ τυφλῶν εἰς τὸ κόμικ εὐπει-
θειαν. Ἐγρήγμα ἔθεωρετο καὶ θε-
ωρεται καὶ αὐτὴ ἡ ἐκδηλωσις φρονή-
τυτος ἀνεβαρήγου καὶ ἀπτεριάστου
τυπεριφορᾶς τῶν διδοκαλῶν, οὐτινες
τοκοῦτοι ὑποπίποντες εἰς τὴν ὁμ-
ικειαν τῶν πραίσαιμένων ἡγακάδου-
τον ἢ ἀποχωρήσασιν ἔκβυτες ἀκούτες
μπτηρεσίας, ὅλως ἡ θάσις των ἀπέ-
τινεν ἀφέρτως. Οἱ μονήται εἶτε καὶ
ὑποδολὴν εἴτε καὶ διὰ τῆς ἐμύστου διο-

ρίστον καὶ σωστικὸν μέσον παρέχει, ἡ
μαστικὴ ψυχοσοφίεις ἡ καλούνται πάν-
τες οἱ φιλόστοργοι καὶ σιλοπάτριδες γο-
νεῖς καὶ οἱ ἄλλοι πολὺτα καὶ ἀστοὶ ν-
προσέλθωσιν ἀθρόοι καὶ ἀπεκήσασιν αὐτὴν
ἐν θρησκευτικῇ καὶ πάτριωτικῇ εὐλόγεισαν.

ΟΡΙΑΜΒΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

ΤΟΥ ΑΝΑΡΕΟΤ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΤΣ

τον προστίλη, καὶ σύζευστον τάξιστο—
τὴν προστηγόρευσεν ἐκ μέρους : Τὸν πολε-
ως ὁ Δῆμος ἔχει : Βαρωσίων καὶ βουλευ-
τής Λάρνακος—Αρμογώστου καὶ Λού-
ης Εὗ : Λοιποὺ δὲ εὐφραδοῦς; καὶ ἐνθου-
σιαστικού λόγου, ὅστις τοσούτον αυτέ-
κτινος τὸν κ. Ἀνδρ. Θεμιστοκλεῖου
διετείνει μηδὲν τὰ να εἶπῃ ἀλλο τι
πλὴν του αεύχεται την αὐθεστη, εἰ
εἰς ἀλλον ἐκ των γυναδῶν του τὴν απαν-
τίσαι, οὐδὲ ἐποιεῖται αἵτινες ὄκλων της
προστηγόρευσες ; Ο εγκριτος αιχνηγόρος, εἰ
λειμνάσω κ. **Μανυγένειος Ζήνων**.
Προτιγγομένων των μάστηων μετα ση-
ματων καὶ ακολουθουσινων των ζήνων, καὶ
του πυκνου πληκτους ει φρεσισι ενικοις
ἀπετελεσθη μεταλυπτης οιαδηλωτης
καταγιέσσει εις την λεπτήν « θύμονος »
ὅπου εγένετο γι οιδιωτις προστηγόρευ-
τος τον κ. Ἀνδρ. Θεμιστοκλεῖου, επει
εγκριτους ἐκεί αιχνηγόρου κ. Κ. Γ. Νικο-
λαΐδου καὶ το πλευρος καταγενεν ζητη-
κραυγάδαν διελυτη εν πλήρει ταξι.

Τῇ ἐποιεσθη Τριτη πάπο τῇ 4 μ. μ.
Λαρνακαῖς φέρεται καὶ πολλοὶ τις

Το μέγιστον καὶ μεντεῖκον εἴναι τοῦ
πολιτείης τοῦ οὐρανού. Οὐκέτεν
Αγίου, τοῦ Αἰοβ., τῷ 91) 2
τοῦ πατέρων, εποιήθετο τοῦ
χριστοῦ δεῖπνον πρότερον αὐτοῦ.
Ανδρῶν τοις λευκούσιν εἴναι σώματα τὰ μέτι
τια των θυμάδεων, ουκ ἀπό τοῦ πατέρα μετατρέπεται
εἰς τὰ σφραγίστατά τουν καὶ φωτι-
τρον κατεστημένης του, οὗποι προστη-
πολίτευσαν περιπληρώντων. Λε-
πτον γε τὰ τῶν αἰροτανούσιν γενετι-
κύτων καὶ ἄλλοι πολυτελῆ μοι ἔγ-
οι πολέμει Λευκωσία. Τὸν αεβ-
ανόρχη προτίθενται οἱ π. N. Κα-
ζάνος, διεργάνευσι, τὴν μοχλίτην εύ-
ιστην τον εἶναι μόνον τῶν οἰστόδο-
μων φύη τοῦ σωματείου ἀλλαγήν
πολιων. Εἶτα κατὰ τοῦ ταξιδεύοντος
ἔχειρέσσαν τοῦτον τοῦ θεοῦ
καὶ σεβομούς ἐξῆρε τὸ ένθυμον ἔρε-
τον ἐντῇ ζενονορχούσιν εγγύην νησού απ-
ολίτη, τούτονορχούσιν εἰδεῖς καὶ τον ε-
πριεσεν ἀπολαύσαντα ήδη τῶν ωραίων

**Σαττάτι, ιωνίους ἡγεισ πρότοσιν ὑπέρ τοῦ
Ανδροῦ. Θεμποτοκιλέθους καὶ τοῦ**
Ν. Ιατταλάνου παραλήγοντος
καὶ καὶ διεκρίνετο εργον εὐτερού· εν
ὑγείᾳ μετὰ ορθοποίης ὑπερασπίζεται καὶ
οινικῶν μεταφορῶν αἰτίανες ἐπειπώντο
αἱ ἐπιδοκιμασίας τῶν ἀκροστῶν καὶ τὸ
ἴλον αὐτῆς εκάλυψεν επενθηματικαὶ καὶ
ειροκοτυματα παρατετάμενα καὶ ὁ
ουσικῶς ομιλοῦ νέῳ ἐξετάσεις μουσικῶν
ινθεῖσαι σὺν μανδολίνῳ καὶ κιθαρᾷ ὅ-
δον διεύθυνσιν τοῦ κ. Οἰκοδομάκου
τοῦ γενικῆν δε παράκλητην όη Ι. Περ-
ιούς ἀπόγγειλεν ὥριστος τοῦ ποίημά του
Εἰς την Ἑλληνικὴν Σημειώσην ανικ-
τάσσοντο ἀκροτετρίον εἰς ἐνθουσιασμὸν
καὶ συγκίνησιν μέγερος δικιάμων. Κομίζε-
ται ἐν τῷ μεταξύ, παχὺς, πάχελλος ὁ
ὅ τοι τηλεγράφη, δικιάσιες καὶ ἀνοι-
έντες ἀντικινώσκοντες μεγαλοθώνως τὰ
τρύγοντα τηλεγράφητες τῶν οἰδ-
όρων Σωματείων «Ἐνωσεων», «Ἀ-
γριούσιων», «Ιστοριών» εν Λεμπρούσῃ,
«Ἐθνικής Λέσχης», «Επιπολικής Λε-

την δὲ υπηρέτην
Τοῦ τὸ κράτος τοιαύτην εἰντυπώσα-
ως βαθύτακην πεντάσθιη τὴν θύμην γρίλο-
ται μήναν, τὸ τάκτουν, αὐθαδίζον, καὶ πᾶν
τὸν τοιοῦ σχῆματον ἐπρεπτον ἀτιμωρεῖτε
κατὰ τὰς παραδόσεις τοῦ ὑπὸ δισμέ-
νειαν καὶ ἐν διωγμῷ διδασκάλου μέχρι οὐ-
τῆς γνωγκάζετο οὗτος νὰ παρακινθῇ. Υπὸ
τοιαύτας συνθήκας ἐν τοῖς τοιούτοις Ἐκ-
ταινούσιοις τὸ προσωπικὸν κατηρί-
ζετο κυρίως ἐκ ξένων ἡ ἁγγαρίων ὄμνυ-
των τίστιν καὶ ὑποκονήσυχος πρὸς τὸ
ερδὸν διδασκαλικὸν κενθῆκον ἀλλὰ πρὸς
δὲν Μωλώχ τοῦ κόμματος, εἰς ἓν ὁ-
μειλον νὰ θυσιάσωτι τοὺς ἀτυχεῖς μα-
τριτάς, ὡς καὶ πάλι καναναταὶ τὰ τέ-
χνα τῶν.

το ἄπο τῆς Λευκωσίας πρὸς τὸν ἔσων
κύττην σινηροδρομίκον σταύρῳ ὃν πο-
λὺν συντίθεται πάκηνος αυθαρμήτον καὶ ἀ-
πατεῖς σχέδιον οὐ τῆς πολεως προχρήτη
ἄνευ κορματικῆς ὀιακρίσεως. Οὔτενες ε-
δεξιώσαντο τὸν κ. Ἀνδρό. Θεριστοκλέ-
ους μετὰ σεισθμοῦ καὶ ἐκτιμησεως καὶ
συγκόδευσαν αὐτὸν μετὰ τῆς θεαπονίδος
ὑγιατρός του καὶ οἱ ἄλλοι συνοδοί καὶ
συνταξεισιώταται ἐν μακρῷ σειρῇ ἀμαξῶν
μέχρι τοῦ ἑνοδοχείου «ΒΙΩΣΑΝΤΕΟΝ»
ὅπου κατέλουσεν.

ών καὶ ποτειμαστέων ἐπούλων τού
ροι καὶ νικηφόρου ἀγώνως του, τίς
κευπρίου ἀγάπτης καὶ τετῆς προσέρχε-
ταιν φυσιογνωμίαν του εἰς μέμνησην
τὸν συγχρόνον Ἑλληνικὸν διεπ-
ικόν κόσμον.

Οὐχ οὐδὲ θεμιστοκλέους διὰ βραχι-
ώποδον βαθεῖας συγκινήσεως ἀλλ' ἔχ-
ει τικαθάτων λόγων τῷ χαριστηρίᾳ τον
παραγραφούντα καὶ τὰ μέλη του Ἀντι-
στορίου ἐγένησαν τὴν εἰκετινήν
ἀν του μετ' εὐρέστου ἐκπλήξεων ἐ-
πειδὴ λειτουργίζει ταῖούσιου σωματείου ἐν
τῷρι.

Ο μουσικὸς ὄμιλος ὑπὸ τὴν ἀνεύθυν-
τον τοῦ Λαζαρίου αὐτού τοῦ

τε τοις εν Αρραχί, λέγεται «Οὐδενόντα εν
επιχειρήσιαις καὶ διά πολὺ ταῦτα μέτες καὶ
αὐτοῖς εγκριθεῖσιν μάτα τῶν παριστάμενων». Ο
αρρεῖ καὶ Πλάτωνιάδης πυγμαρά πόρποσιν
μιμέτρως καὶ πανηγυρικάς χαροστίσας
όν καὶ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥΣ επειργράφεισθαι
εἰς λαμπτήρα δεξιώσις διὰ τοῦ θύμικου
μηνὸς ὃν επελέγειν οἱ μουσικοὶ διώλοις εἰς
νήσισιν μέλος του μελοποιήσαντος τὸ
ρώτον, αυτὸν "Ελλήνος μουσικούργου
Ιανκάσου.

"Η σ' Αγύστη τοῦ Αἰενοῦ" δὲ σ' οὐλῶν
ών μελιών καὶ τῶν τιμηράντων συμπο-
ιῶν τὴν τεμπτικήν ἐσπερίδες ἔσπειλη-
ωσεν, οὕτω στον γειτωναῖς καθῆκον πρὸς
ιδρα ἐπὶ δύο σχεδόν γενεαῖς ἀνθρώπων

'Επειδή κατά τινα συγκυρίαν εύνόησον ἐγγύωριοι ἐπιστήμονες διεργάνουν πρός τὸ κομματιζόν δόγμα τῶν Ἐκπαιδευτηρίων ἡγαγκάσθησαν ν' ἀπέθυνσιν οἱ τὴν ξένην ἀπομεκρυνόμενοι τῶν ἐν πατρέδι των Ἐκπαιδευτηρίων ὡς μέθηλοι.

Τὴν ἐπιστολὴν Τετάρτη περὶ τὴν γῆν Υπ. μ.
προσῆλθεν ὁ κ. Ἀνδρ. Θεμιστοκλέους
μετὰ τῶν συγχατηγορουμένων^{τόν} καὶ
ἐν συνοδείᾳ ὅλου σχεδον τοῦ διεκχωρικοῦ
σώματος Λευκωσίας καὶ τῶν ἐκ Πλαφού
καὶ Λεμεσοῦ εὐγενειῶν ἀναλαβόντων τὴν

παρενέσθησαν από την πλευρά των θεούς
θείους διανομής και είτε την "Οδύνη"
την "Αφράτην του Αλαζών"
κατά θερμήν επιθυμίαν τῶν φίλο-
μάνων καὶ λίαν τοῦ χ. Α. Τερμί-
την τον επινοεῖται καὶ κατεγειρό-
ται, έδειχτο δὲ τὰ θερμὰ τῶν παριστά-
νων συγχρητήρια ὃ μελοποιήσας αὐ-

φρού, έσωτα διψήλη, στέπε φιλοπατρίας τὰ
άμπτες καὶ διαινέσσεται ἐν τῇ νήσῳ
οὓς ἀρίστους πολίτες καὶ θεντικούς ἀπό-
τοῦσι; Εἴ τινος

Πόσον ὀλέθρια είναι αἱ συνέπειαι τοι-
ωτῆς λειτουργίας; Ἐκπαιδευτήριών οὐ-
δεμίαν υπορχεῖ ἀνάγκη νὰ εἰπωμεν, ἐπει-
δὴ οὐκαν δεν ἔξεδηλῶθησαν γενικῶς
επικευθεῖσαι εἰς εὐάριθμη πρέσωπα,
εντὸ δρεπλεῖται εἰς τὴν πρόκλωψμένην
ντεῖραστην καὶ ἀντιπάθειαν. Συμβάνει
ν τισιν ἐκπαιδευτήριοις ἐν Κύπρῳ γε-
νούντος ἀσύνθητος ἐν τῷ λοιπῷ κόσμῳ

συνηγορίων του δικηγόρων καὶ πάρα τῶν
συμπολείων καὶ πολλών Λευκωσιατῶν,
εἰς τὸ δικαστήριον ἐνωπίον του Προέδρου
κ. Παρκέρ.

Τὴν κατηγορίαν διεπίγχυγεν ὡς ὁη-
ρόσιος, κατηγόρος ὁ υποκτυνόμος κ.
Βρετζώτης, στην υπερασπίσιαν δὲ τῆς συ-
νιένειας των συνιεύσηφων του δ.κ. **Χρ.**
Σωτῆος, ὡς εις Λευκωσίαν ἤδη απε-

καὶ ἐμενούσας
··Π· Ἀγάπη τοῦ Λαοῦ·
ἔνα πόδιν μόνεν ἔχει
μὲν δροσιὰ τοῦ Πηγνασσοῦ
τέκνη τοῦ λαοῦ νὰ τρέψῃ.
*
Τῆς πατρίδος τὴν ἀγάπην
καὶ τὴν πίστιν φλογεράν
εἰς τὰ στήθη των. vi ἀνάπτη

τον επιουσιού εγένετο τιμητική οξειδώση του κ. Α. Θεμιστοκλέους εἰς τὸ
ὑμνάσιον ἐν παρχατεῖς τῶν μαθητῶν
ετα τοῦ λεβάρου αὐτοῦ, προσεγγίσεις
αὐτὸν ὁ ἐκ των Πιπιτρότων κ. Α.
πατέρος καὶ ὁ Γυμναστάρχης κ. Βοϊό-
λης προσενεγκόντες καὶ ωραίντες
αὐτούς τοὺς. Οἱ μαθηταὶ εξετάζονται μετα-
ποτοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Χ.

Πάντες δοσοί ἐροιτησαμεν εἰς Σχολεῖα
καποδεῖμεν τοὺς μαθητικὸς χρόνους
μῶν μετ' εὐφρόσυνῃς καὶ τοὺς διδασκά-
μενούς αὐτῶν οἱ μαθηταὶ, πλὴν ἔλαχιστον
ξεράσεων, δι' ὅλου τοῦ βίου περιβάλ-
λουσι διὰ σεβασμοῦ καὶ στοργῆς μιᾶςκης.
Διὸν τούναντίς ευμβαίνει ἐν Ἐκπαιδευ-
τηρίοις τοι περὶ ἡμῖν· οἱ μαθηταὶ ἀπο-
ειπάντες βάλλουσιν ἀντιέμπτος λίθου
απὲ τῶν ἐκπαιδευτηρίων καὶ τοῦ διδα-
καλεῖκου προσώπου, καὶ πρὸς τοὺς διδα-
καλους εὐθὺς ἐτιεικήνουσι περιψήνησιν
βαλυτάτου. θὲ σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης καθ'
ἄπεισαν τὴν νῆσον, καὶ τοῦ οἴλου ἀδικιῶς
ὡς ἀπεδείχθη ἐν τῷ Δικαιαστηρίῳ καὶ ἡς;
ἡτοῦ βέβαιον πρὸ πάσης ἀνικρίτικῆς ἐνερ-
γείς.

Πρώτως μάρτυρες τῆς κατηγορίας προσήλθεν εἰς το ἀκαδόγιον ὁ ὑπέστατον λόγος. Τελεοδυτος; εκθετα; τὰ του ἐπεισοδίου ὡς ἀντεικήθημη τούτο καὶ ἡκολούθησεν οἱ μάρτυρες τῆς κατηγορίας, ἣν οὐδεὶς, πλὴν ἑνὸς, κατεύκει τι ἐνισχυσθεῖ τὰ ὑπότοις κ. Τελεόδυτου χοτηροπτέρων, ἐνῷ πάντες, πινάκι του ἑνὸς ἔκεινου, ὡμολόγησαν ὅτι φεύγουσαν ἀγανάκτησιν θεωρούσαντες την ἀναγκαστικήν διακοπὴν τῶν ἀκυρωσαριστήζειν ὡς περιφρόνησιν καὶ ὕβριν παττά τῆς Ἑλληνικῆς σηματας.

μὲ μιὰ. δῆδα ιεράν
*
Στις ζωῆς τὸν δρόμον δὲλον
νάχη σύνθημα καθεὶς
Ἐν! Τίμη τὴ Εἰδενθεσία
Ἐργασία καὶ Ήπατίς!

Ικολαίδου λίγην ἐπιτυχίως γράμαστι-
ας δάσκαλης, καὶ ἐκεῖνος συνθένει μενος
πό τοῦ ΙΙΙν. Μητροπολίτου Κυρηνε-
ΐ καὶ παντων των Ιάχθυρων μετέβη
τὴν Αργιειανοπόλην, ὅπου προσετήρ-
ησαν εἰς ἀπαντάς τούς ξενίζουμενους; οὐ-
αχώντακά.

